

nævnte Grupperinger eller en anden Gruppering:

Jeg skal nu slutte, idet jeg haaber, at Tinget vil følge det Flertal, hvortil jeg hører, og i det hele taget, at dette Lovforslag maa faa en saadan Form, at det bliver til Nytte og Gavn og kommer til at tilfredsstille ude i Landbruget.

N. Jensen: Ja, ligesom jeg ved tidligere Lejligheder, naar vi have behandlet en Sag af samme Beskaffenhed som den foreliggende, har bestræbt mig for at behandle den roligt og lidenskabsløst, saaledes skal jeg ogsaa gøre det i Dag og følge den højtærede Landbrugsminister paa dette Omraade. Jeg tror i det hele taget, at man gør den Uenighed, der er til Stede mellem Flertallet og Mindretallet i Udvalget, større, end den i Virkeligheden er, og jeg haaber, at det skal lykkes mig at bevise, at den ikke er saa stor, som det i Øjeblikket ser ud til. Jeg skal først gøre et Par Bemærkninger i Anledning af den højtærede Landbrugsministers Udtalelser. Jeg kan til en vis Grad være enig med ham deri, at det, naar noget nyt skal frem, og det skal lovfæstnes og have Form i Paragraffer, altid er vanskeligt at enes om, hvordan disse Paragraffer skulle affattes, og det er ogsaa dette, der har vist sig her. Men lad mig sige, at jeg, naar den højtærede Minister mente, at der over for et af de Spørgsmaal, hvorom Uenigheden syntes at være størst, ikke var Klarhed til Stede endnu, paa det bestemteste maa benægte dette. Der er ikke Klarhed til Stede om, paa hvilken Maade denne Sag skal støttes, men der er Klarhed mellem alle om, at den skal støttes. Det maa maaske være mig tilladt her at nævne, at allerede den 20de Juli 1891 var man i et Udvalg, der i Jylland var nedsat til at behandle Spørgsmaalet om Opdrætningsanstalter for Heste, enig om at udtale følgende: „Ved Dyrskuerne og ved Kaaringerne kunne Opdrætterne faa Belæring i sagkyndigt Valg af Tillægsdyrene, men vi have intet Sted, hvor de ved Selsyn kunne skaffe sig Indblik i den ene eller den anden Opdrætningsmaades Fortrin eller Mangler. Til at bøde paa denne Mangel vil en rationel ledet Opdrætningsanstalt være paa sin Plads“. Det var allerede i 1891. Disse Udtalelser ere ikke i nogen som helst Maade paavirkede af den i Gaar og i Dag saa meget omtalte Bevilling til Avlscentre for Heste, Kvæg og Svin, hvoraf de førstnævnte ingen Ting

fik. Saa tilføjes der endvidere, hvad Udvalget har tænkt, det skulde være: „Det paatænkes at anstille Fodringsforsøg ikke alene med Hensyn til rigelig og kraftig i Modsætning til tarveligere og slappere Ernæring, saaledes som den bydes de unge Dyr hos de allerfleste Opdrættere, men det vil ogsaa blive en Opgave at komme til Erkendelse af de forskellige Fodermidlers Betydning for de unge Heste, ligesom man vil forsøge igennem passende Bevægelse og gode hygiejniske Forhold at modarbejde nedarvede Anlæg“. Dette var altsaa i 1891, og jeg er sikker paa, at de ledende Mænd, der have haft med disse Sager at gøre, ere enige derom den Dag i Dag. Det var nu Jyderne. Naar man nu vil se paa, hvad andre, f. Eks. Fynboerne, skrive, behøver jeg kun at henvise til Bilag A. i Betænkningen, hvor de samvirkende fynske Hesteavlsvoreninger udtale sig til Gunst for Bibeholdelse af § 18 og § 19 og netop støtte det paa, at et saadant rationelt Opdræt vilde have overordentlig stor Betydning, idet man derved vilde modvirke, at vore bedste Hingste gaa alt for tidligt af. De blive nu ikke gamle nok, og det mener man skriver sig fra den alt for rigelige Ernæring i den unge Alder, hvor de komme til at savne Arbejde og Bevægelse. Derfor fastholde de disse Paragraffer, navnlig § 19. Saaledes kunde man fremføre flere Eksempler. Naar det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. T. Nielsen) i Gaar vilde mene, at det ikke var nødvendigt, og henviste til, at et Selskab, der alt eksisterer under Navnet „Frem“, har været i Stand til at udbetale en Avance af 1,000 Kr. til hvert af sine Medlemmer een Gang og maaske nu i Øjeblikket vil kunne gøre det igen, skal jeg oplyse det ærede Medlem om, at dette Selskab, der for øvrigt vistnok arbejder meget dygtigt, ikke arbejder med det Formaal for Øje, som §§ 18 og 19 have sat sig, idet det nemlig sikkerlig — det tør jeg gaa ud fra uden at kende dets Fodringsmaade — bruger meget rigelig Ernæring, saa at det faar Dyr i 2—3 Aars Alderen til at svare til fuldt udviklede Dyr. Men det er det, man vil bort fra med Hensyn til disse Opdrætningsanstalter, og jeg tror, at det vil faa overordentlig stor Betydning.

Om Betydningen deraf er man altsaa enig fra de ledende Mænds Side. Det, hvorom der er Uenighed til Stede, er Maaden at støtte Sagen paa. I det ofte nævnte Foredrag af Statskonsulent Jensen, som der er henvist til baade i Gaar og i